

Haaveissa hengellinen työ

Irja Mustaparta muutti Pyhäjärveltä Helsinkiin teologian opintojen perässä. Muutos oli iso, ja se toi mukanaan hänelle myös paljon uutta. Teologisesta tiedekunnasta valmistuttuaan Irja on ehtinyt opiskella kielii sekä juutalaisuuden ja islamin perusteita ja työskennellä monenlaisissa tehtävissä, muun muassa sairaala-apulaisena Töölössä, hostellin vastaanotossa, postissa sekä teologin tehtävissä Kansanlähetyksessä.

”Koin sairaalassa työskentelyn erityisen merkityksellisenä, koska siellä sai olla elämän ja kuoleman rajan lähellä. Joskus siellä avautui myös tilaisuus kertoa uskosta.” Tällä hetkellä Irja työskentelee vapaaehtoisena STI:n kirjastossa ja opiskelee hepreaa ja turkkia. ”STI:stä on tullut minulle tukikohta. Täällä on hyvä kirjasto ja hyvät atk-tilat”, Irja toteaa. ”Viime aikoina olen erityisesti ollut kiinnostunut Vanhan testamentin selitysteoksista”, hän kertoo.

”Haaveilen hengellisestä työstä, jossa voisin käyttää lahjojani kokonaisvaltaisesti. Näen maailman vahvasti evankelioimisen näkökulmasta, mutta myös opettaminen ja esirukous ovat lähellä sydäntäni. Erityisesti turkin kieltä olisi mukava pystyä hyödyntämään työssä, sillä olen opiskellut sitä jo pitkälle”, Irja kertoo.

Jumala ei hylkää

”Jumala merkitsee minulle kaiken perustaa ja elämän lähdettä. Hän on ainut asia, johon voi viime kädessä turvata”, Irja pohtii.

”Jumala on minulle myös parantaja. Olen joutunut kamppailemaan masennuksen, hylkäämisen pelon ja itsetunto-ongelmien kanssa, jotka ovat kahlinneet elämäni. Mutta Jumala on toiminut näissäkin asioissa parantajana ja toimii yhä”, Irja iloitsee. ”Minulle erityisen tärkeät raamatunkohdat löytyvät Johanneksen evankeliumin kuu-dennesta luvusta ja Heprealaiskirjeen kolmannestatoista luvusta: ”Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos” ja ”Minä en sinua jätä, en koskaan sinua hylkää.”

”Nämä raamatunjakeet ovat minulle kuin pelastusrenkaita, joihin saan tarttua”, Irja kertoo.

Irjalle merkitsee paljon se, Jumala sitoutui ristiinnaulitussa Kristuksessa ihmiseen juuri silloin, kun tämä oli huonoimmillaan ja heikoimmillaan.

”Vaikka itse saatan joskus kauhistua nähdessäni oman sydämeni, Jeesus ei kauhistu, sillä Hän on kokenut ja nähnyt kaiken, ja Hänen luokseen voi tulla juuri sellaisena kuin on. Mitä pidempään elän, sitä kirkkaammaksi risti minulle tulee. Itse olen mahdoton, mutta usko ja pyhitys tulee Jumalalta.”

Jumalassa täydellinen

Tulevaisuudessa Irja haaveilee siitä, että voisi elää tasapainoista elämää.

”Olen haaveillut paljon, ehkä liikaakin ja hedelmättömästi. Nyt yritän elää enemmän tätä päivää ja etsiä Jumalan tahtoa elämäni.”

”Toivon itselleni lähinnä luovaa ja vapaata elämää pelosta ja sitä, että voisin elää koko persoonallani tehden työtä sillä paikalla, jonka Jumala on minulle tarkoittanut seurakuntaruumiissa.”

Irja kertoo luonteessaan olevan perfektionistin piirteitä ja joutuvansasiksi kamppailemaan toisaalta täydellisyys halun, toisaalta taas huonon itsetunnon kanssa. ”Olen miettinyt viime aikoina paljon nöyryyttä. On suostuttava siihen, ettei ihminen tule itsessään täydelliseksi, mutta voi tulla täydemmäksi Jumalan tuntemisessa.”

Mariliina Metsävirta

Kuva: Elsa Mustaparta

ELÄMÄN PUU

*Sillä Vesa
on versonut maasta.
Hän otti oksilleen
mullan raskauden,
hän sai taakakseen
alkuaineiden painon.*

*Lehvänsä hän
levitti laajalle,
kätensä hän
kurotti kaikkialle.*

*Siinä on tuomio.
Ei siinä,
että me
emme yltäneet,
vaan siinä,
että me
emme suostuneet.
Kantajamme harteille
me emme antautuneet.*

Irja Mustaparta